מאחיך פרט לאחרים · תימה לאמאי לילטריך מאחיך למעוטי עכו"ם מגר תושב נפקא דדוקא גר תושב ולא עכו"ם ותו תימה לאמאי לילטריך למיכתב גר לדק מגר תושב נפקא דכ"ש גר לדק וליכא למימר דלי לאו דכתיב גר לדק הוה מוקמינן בשעריך לגר לדק דבשעריך לא משמע אלא גר תושב שאוכל נבילות דומיא (דבריים יד) דלגר אשר בשעריך תתננה ואכלה: **מגרך** זה גר לדק· תימה לאמאי לילטריך למימר גר לדק דמאחיך נפקא דגר לדק לאחיך לכ"ע לרבי יהודה ולרבנן דפליגי בהאוכל (ב"ק דף פז· ופס) גבי לין לעבדים דוסת דיש לו לאחוה ולאחיך דכתיב הוא במצות וי"ל דשאני הכא דכתיב מאחיך דמשמע ממובחר שבאחיך כדדרשינן ב"ק (דף פז·) מקרב לאחיך לי כמי מאחיך ולא כל לאחיך כדדרשינן קדושין (דף כד:) מן הצוף ולא כל הצוף והוה ממעטינן גר לי לאו דכתיב גרך לבל בחיזהו כשך (נעיל דף עא·) גבי רבית דדרש גר זה גר לדק קשיא לר"י אמאי לילטריך פשיטא דמה לי ישראל מה לי גר לדק וכי בכל המצות אין גר לדק בכלל ישראל וכן קשה דזימנין כתיב לאחיך ולגר וזימנין דלא כתיב ומ"ש:

כל שבארץ · ולא מוקמינן ליה למעוטי חולה לארץ דחובת הגוף היא ואינה תלויה בארץ:

ורבי יוסי סבר · ובפ"ק דקדושין (דף יד: ופס) דלא משכח תנא דלא ילוף שכיר שכיר הייטו דוקא גבי עבד עברי משום דסבר דהחוא דהכא לא מופנה והאי מופנה:

ואי אשמעינן גזל משום דלא טריפא דאי לא כתיב אלא חד אפילו לא תגזול הוה מוקמינן לה בעושק דמשמעי ביה קרא כדאמר בחיזהו כשך (נעיל שם· ופס ד"ה נעבר) אבל הסתא דכתבי תרוייהו מוקמינן לה בגזל עובד כוכבים בחס ליט עכין אלא משום דמשכח לריטתא אפי' מיעטיה בהדיא מגזל לא הוה אמינא עשק":

ורבי יוסי בר' יהודה אמר לא תלין אתך מאי עביד ליה · תימה דבסמוך בברייתא דריש מייתי כמה דרשות ומלאתי כתוב כמדומה בתוס' רבינו אלחנן דהכא משכיר וקבני מאי עביד ליה דהוי ליה למיכתב לא תלין פעולתו אתך:

לבצור אשכול אחד · הייטו שכיר שעות גרלה לר"י דלילטריך למיכתב משום דשכיר משמע שכיר יום לו חני יום שאין רגילות להשכיר פועלים אלא ליום לו לחני יום אבל לכל דהו לא אי נמי לילטריך לאשמועינן דאפילו שכרו לבצור אשכול אחד ולבצע אפילו הכי עובר עליו:

חוזר

[וע"ז תוס' לעיל מא. ד"ה לבצור]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]